

JAVORY

*Některé slova autora
Pod povrchem všeho, co
byva jako lidové ozna-
čování existava vždy-
cky našesta pořad ještě
dost toho, co opravdu
lidové je. Odolava dobrym
materim a porovni se
nad vsechno přečtením
i podělování. K této
pramenim čisté vody
patří nesporně i balada,
která inspirovala naši
dečku. Nejen sexton, ale
i hudební. Slova hudec
a hudec mají totiž v
mnoha moravských
lidových písních zcela
určitý význam. Často
je to hráč na housle,
violu nebo kontrabas,
který hrával velmi
specifický druh lidové
muziky s prastarou tra-
dicí. Tato hudecká muzi-
ka se hraje s určitými
dobrymi námosy do-
dnes v oblasti Karpat.
Zatím celá světová
hudba je v praxi stále
nesena rytmem bicí*

■ HANA ULRYCHOVÁ
■ TICHÝ HLAS

Hudba, texty a instrumentace:
■ PETR ULRYCH

Tichý hlas je hudební a textová fantazie na starou moravskou lidovou baladu, která vypravuje o tom, jak světem putovali hudeci. V nové Ulrychově podobě té písně se hudeci znovu vydávají na pouť, vracejí se k nám z hvězdných dálek, do kterých odešli, protože jsme je odejít nechali. Hektický život kolem nás přehlušil housličky jejich javorové. Zapomněli jsme, a přece se každému z nás mnohdy přihodí, že zaslechne vzdálený hlas, že k němu dolehnou útržky hudby. Náhle o ní víme, přinesl ji vítr a je to krásný okamžik. To jsou oni. To znovu putují hudeci světem a promlouvají k nám řečí, které se naučili od stromů, květin, kamenů a vody, kdysi čisté. A my toužíme tomu zpěvu rozumět a naučit se mu nazpaměť. Máme najednou velikou potřebu ticha. Bylo v nás zasuto, je nám po něm líto, stýská se nám. Zní to jako paradox, ale náhle potřebujeme, aby ticho promluvilo nahlas. Potřebujeme je, abychom uslyšeli.

STRANA 1

1. HVĚZDNÍ HUDCI --- 3:08
2. PUTOVÁNÍ --- 10:34
3. JAVOROVÁ HORA --- 7:28

STRANA 2

4. HUDCI LIDÉ --- 4:44
5. PODME, UTNIME HO --- 4:58
6. PONAJPV ZAĀALI, PODRUHÉ ZAĀALI --- 1:36
7. POTRETÍ ZAĀALI, DŘEVO PROMLUVILO --- 5:56
8. TICHÝ HLAS --- 2:31

*ti drnkavých nástrojů,
hudecká muzika je ne-
sena pulsem doprovod-
ních smyčcových nástro-
jů. Tento evlaštin a
mrazivý písečný mystic-
ký základ je typický
nejmá pro Hornické*

*nevelkou moravskou
oblast Bilych Karpat a
okolí městečka Velká
nad Veličkou. Lid-
ová hudba, která se
tam dodnes hraje,
má v podstatě kytář-
skou a sbor, které
na přelomu století při-
nášela rana javorová
či bluegrass hudba: im-
provace, prostor ke
svěření, a také hlavně
opravdová a hlou-
bku. Uč dovo jsem
přesvědčený o tom, že
hudecká hudba je
jeden z těch sichých
blasů, kterým bych se
milo naučit naslouchat
co nejvíce lidí. Jeden z
mnoha sichých blasů
přehlušených dobrym
hracem. Hraji kterým
jsme se pokusili vy-
právět příběh Hornických*

Tak zní jedna z klasických verzí balady. Její slova a nápěv tvoří osnovu, na které sourozenci Ulrychovi, Petr a Hana, utkali gobelín. Je na něm touha, smutek, radost a víra. Ta především. Víra v tichý a naléhavý hlas lidského srdce.

Jan Skácel

*hudec, hledajícího spo-
lčený Tichý hlas je
všech bytostí naší pla-
něty. Tichý hlas lidí,
světla a tmy. Tichý
ale nezmírně naléhavý
hlas vzájemného po-
rozumění, bez jehož mi-
mání udělá vše křivě
na zemi těch pár kro-
ků, které obývají se
právně katastrofy.*
Petr Ulrych

JAVORY, vedoucí Petr Ulrych ■ Hana Ulrychová - zpěv ■ Petr Ulrych - kytara, klávesové nástroje, zpěv (6,7) ■ Luděk Šácha - housle, viola, sbor ■ Petr Mikulka - housle, sbor ■ František Macinka - kontrabas, sbor

Hosté:
Ján Fabrický - bicí ■ Jesper Egelund Pedersen - baskytara ■ Jan Vašina - cimbál ■ Viliam Peško - flétny ■ Jozef Peško - grumle ■ Martin Burlas - klávesové nástroje ■ Miroslav Hanák - klávesové nástroje ■ Miroslav Jandora - percussion ■ Tomáš Rédey - kytara ■ Antonín Blažek - tabla ■ Roy Amitava - tabla ■ Zoro Michalčák - klávesové nástroje

Nahráno ve studiu Koliba, Bratislava, leden - květen 1988 ■ Hudební režie: Martin Burlas
■ Zvuková režie: Juraj Solan ■ Odpovědný redaktor: Stanislav Titzl ■ Výtvarná a technická redaktorka: Marie Šemberová ■ Spolupráce na realizaci: Miroslav Jandora ■ Cover © Karel Haloun, 1989 ■ Sleeve-note © Jan Skácel, Petr Ulrych, 1989 ■ PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu, Řiční 12, 118 39 Praha 1